

A continuació el doctor Antoni Carreras recordà breument la labor científica i docent de l'homenatjat durant els vint-i-cinc anys d'ensenyament i féu present la gratitud que sentia envers el Professor per les ensenyances constants rebudes i recollides pels múltiples ex-alumnes escampats per Catalunya i la resta de la Península.

Tot seguit el doctor Pere Nubiola, en termes concisos, s'adhereix a l'homenatge com amic antic i íntim que en els anys d'exercici ha estat present al desenvolupament professional del doctor Peyrí, de qui diu que n'ha seguit pas a pas ço que podria dir-se'n l'embriologia científica.

El Degà de la Facultat, doctor Ferrer Cagigal, prengué la paraula per a adherir-se a l'homenatge en nom propi i del càrrec del Deganat, i lamenta que l'acte hagi estat dut tan íntimament, puix ell creu que el Professor Peyrí és dels que honoren la Facultat i per això la Facultat devia adherir-se tota a l'homenatge, cosa que no ha estat possible per no saber-ho amb prou temps, però que la seva presència a l'homenatge, l'entusiasta adhesió que hi porta, sigui considerat com si tot el Claustre hi fos.

El vice-rector, doctor Alcober, que hi és per delegació del senyor Rector de la Universitat, qui sortí ahir de Barcelona, fa constar que el doctor Diaz li encarregà, amb gran interès, que l'excusés de no ésser-hi, però que s'adheriria a l'homenatge de tot cor. El doctor Alcober recordà la seva antiga amistat amb el doctor Peyrí, i digué, en acabar, que la Universitat de Barcelona s'unia a l'homenatge.

Finalment, el Professor Peyrí, molt emocionat, començà donant les gràcies a tots els presents; explicà el motiu per què volia que la festa amb la qual els seus amics i metges ex-alumnes l'havien volgut obsequiar tingués caràcter íntim, per ésser ell enemic d'exhibicions i que lamenta el desbordament que contempla, però que agraeix a tots la llur adhesió i la llur presència a l'acte.

Enumera els seus ex-interns per ésser els qui més íntimament han conviscut amb ell, començant pel qui avui és el Pare Castro, Vila Moreno, Teixidó, Tragant, Soteras, Alorda, Valdés, Vila Sabater, Castells, Marsal, Pérez, la doctora Salvans, Grau Casanoves, Coret i d'altres, sense oblidar-se del practicant Raullet i de la Rda. Germana Dionísia, ànima del Laboratori i de la Sala-infermeria.

S'estengué en consideracions sobre el seu gust per l'ensenyament i digué que si algun dia un govern prohibís als Professors alternar l'exercici de la professió amb la càtedra, optaria de bon grat per la càtedra i abandonaria el seu despatx.

En paràgrafs brillants continua la seva peroració, demostració veritable del seu interès per l'ensenyament, i acaba agraint a tots el concurs aportat al seu homenatge.